

Pir Vilayet'in Mirası

Yüzüne çarpan hırçın kar tanelerine aldırmadan üç gün, üç gece yürümüş; aradığını Himalayalar'daki gizemli bir mağarada bulmuştu. Burada, Hindistan'ın en bilge kişilerinden biri yaşıyordu. O; Vedaların ustası, ezeli ve ebedî gerçeklerin ondan sırlarını esirgemediği bir 'Rişi'ydi... Ermiş, sonsuzluğu andıran gözlerini habersiz misafirinin yüzüne dikerek, "Olman gerekeni görmek için bunca yolu neden kat ettin?" diye sordu. Genç adam bir an düşündü ve şöyle dedi: "Çünkü bunu görmek çok güzel..."

Yıllar önce Paris'te onu dinlemeye gittiğimde, bu genç adam artık yaşlanmış, mağaradaki bilgenin mükemmeliyetine erişmişti. İnisiye olduğu mistik geleneğe sadık kalarak, metafizik ile bilimin sentezini yapabilmiş ender üstatlardan biriydi. İnsanın ruhunda iz bırakan sözleri hiç yabancı değildi. Çünkü öğretisi, modern insanın ihtiyaçlarına cevap verebilecek evrensellikteydi.

"Zamanımıza uygun bir ruhaniyeti geliştirmeye çalışıyorum," diyordu. "Amacım; tanıştığım her insanın dünyadaki dinlere saygı ve tolerans göstermesini sağlayarak, çeşitli formların gerisindeki ideallerin birliğini kabul ettirmek. Ayrım ve farklılığın ötesine geçip insanların ve kültürlerin farklılığını takdir etmek gerektiğine inanıyorum. Ne pahasına olursa olsun, insanlığın onuru her şeyden üstün tutulmalı."

Pir Vilayet'i ilk ve son kez o gün gördüm. Öğretisinin tamamını kişiliğinde yaşayan, sözleriyle yaşatan, gayretiyle de milyonlara aktaran; asla guruluk taslamayan; bilgisi ve bilgeliğiyle insanı can evinden yakalayan; öğrencilerinin güçlü, bağımsız ve yaratıcı olmalarından gurur duyan gerçek bir mürşitti. Katı kurallarla insanları yönlendirmenin çok kötü sonuçlar doğurabileceğine inanıyordu. Haklıydı da... Otuz küsur yıl önce aşkla kaleme aldığı *The Call of the Dervish / Dervişin Çağrısı* başlıklı kitabında şöyle yazmıştı: "Şunu ya da bunu yapmalısın, diyerek insanların hayatını tamamen mahvedebilirsiniz... Çünkü insanlara ne yapmaları gerektiğini söylediğinizde sorumluluk duygularını ellerinden alır, onların birer kuklaya dönmelerine neden olursunuz."

Pir Vilayet İnyet Han, kendisi gibi unutulmaz bir Sufi üstadı olan babası Hazret İnyet Han'ın 1916 yılında Londra'da kurduğu uluslararası Sufi Order'ın başına geçti. İkinci Dünya Savaşı'nda, İngiliz Kraliyet Donanması'nda subay olarak bir mayın tarama gemisinde görev almış, Normandiya çıkartması sırasında batırılan gemiden sağ salım kurtulabilmişti. Sorbonne Üniversitesi'nde felsefe ve psikoloji okuduktan sonra, doktora öğrenimine Oxford Üniversitesi'nde devam etti. Paris'teki Ecole Normale de Musique sayesinde viyolonsel çalmayı, beste yapmayı öğrendi. Varolan tüm mistik öğretilerden yararlanarak, meditasyon yöntemleri geliştirdi. Engin bilgisini, tecrübesini, onca yıl dünyayı dolaşarak yüz binlerce insanla paylaşmayı görev bildi.

Sufizmin nasıl bir öğreti olduğu sorulduğunda, “Bizim yolumuz ışığın yoludur,” cevabını veriyordu. “Yaptığımız egzersizler insanların bilinçlenerek ışıksal varlıklar olduklarını idrak etmelerine yarar. Kile şekil veren çömlekçi gibi, ışıkla yapılan çalışmalar kişinin parlayarak, daha fazla ışık saçmasına yardım eder. Aydınlığın sanatını geliştirmek transformasyonu katalize eder. Eğer hepimiz aydınlığı tüm yaradılışa getirmeye söz veren bir ‘ışık kabilesinin’ üyesi olarak mirasımıza sahip çıkabilseydik dünya farklı bir yer olurdu. Bir sohbet esnasında bile ışığı düşünmek insanı anında etkilemeye, kişinin özünü harekete geçirerek ışıksal bir varlık olduğunu hissettirmeye yeterlidir. Işıkla dolu bir insanla karşılaştığımızda, onun mevcudiyeti bir meşale gibi kendi ışığımızı ortaya çıkarır.” Pir Vilayet, ışığı her solukta içimize alarak bedene yayılan titreşimlerin tüm hücrelerimizi canlandırdığını tasavvur etmemizi salık veriyor. Işığa odaklanarak hareketlerimiz ve bakışlarımızla bunu bilinçli bir şekilde etrafımıza yaydığımızda hem kendimize hem de başkalarına şifa vereceğini vurguluyor. Bunun için ışığı sevgiyle düşünmek, onu sıkça imgeleyerek bedende hissetmek yeterli.

2004 yılının 17 Haziran’ında, seksen sekizinci yaşına ramak kala ölen Pir Vilayet’in yerine oğlu Pir Ziya geçti. Bilgisi, sezgisi ve zerafetiyle pırıl pırıl parlayan bu genç adam, tıpkı babası ve dedesi gibi mürşid-i kâmil olmaya aday.

Herkezi kucaklayan, evrensel bir öğretiyi bizlere miras bırakan; ilahî aşkın ve ışığın varlığını hiç durmadan bizlere hatırlatan; bunları yapabilmek için de her türlü özveriye göze alan Sevgili Pir Vilayet, ruhlarımız ruhuna teşekkür ediyor, inan...

Kendi sözleriyle...

- Kutsal mirasımıza sahip çıkmak için atılacak ilk adım, tüm yaradılışı birbirine bağlayan parlaklığa karşı gözlerimizi kapattıran geleneksel, basmakalıp kavramları sorgulamaya başlamaktır.
- Karşılaştığınız sorunlar, yer ve zamana bağlı değildir; bakış açınız ile görecelidir ve her an değişebilir... Ruhsallık, sürekli genişleyen bir bakış açısını yetiştirmek, beslemektir. Dar bakış açınız içinde kendinizi tıkamak, bir şişenin içinde dönüp duran bir sinek gibi anlamsız daireler içinde uçuşmanıza neden olur - dışarı çıkamazsınız. Böylece, sorunlarınıza bakarken yapmanız gereken ilk şey, kendi yorumlarınızı arka plana atmaktır. (*Uyanış*, Yükünç Yayınları, 2012)
- Zıtları uzlaştırmayı öğreniyoruz. Ruhun aristokrasisiyle, egonun demokrasisini... Bizim düşünce tarzımız her ikisine de aynı zamanda sahip olabileceğimiz yönündedir. Genelde, sadece biri yada diğeri olabileceğinizi düşünürsünüz. Burada, meditasyonla

öğrenebileceğiniz farklı bir düşünce tarzından bahsediyoruz. (*That Which Transpires Behind That Which Appears*, Omega Publications, 1994)

- Aslında meditasyon, bilincin farklı seviyelerini tek bir birimde entegre etmek, bütünleştirmektir. Farkındalık yüksek seviyelere uzanabildiğinde ve bu yüksek katmanlarda edinilen tecrübeler alt katmanlardaki deneyimlere sürekli olarak aktarıldığında uyumlu bir bütünü inşa edebilirsiniz. (*The Call of the Dervish*, Sufi Order Publications, 1981)
- Başka bir geribildirim kaynağı da insanların size gösterdikleri tepkidir... İnsanların egonuzu nasıl farkettiklerini ve ona karşılık verdiklerini görebilirsiniz... Şayet, onaylanmadığınızı ya da eleştirildiğinizi hissederseniz, bunu dinleyin. Genellikle bir nedeni vardır. Belki hakkınızda yanlış bir kanıya varıyorlar veya sizi yanlış anlıyorlar - tabii ki bunu da hesaba katmalısınız. Yine de, burada her zaman alacağınız ve öğreneceğiniz bir şey vardır. (*That Which Transpires Behind That Which Appears*, Omega Publications, 1994)